

Spørgsmål nr. 18:

Hvor stor en procentdel af Filminstitutets filmbudget blev brugt til børnefilm i henholdsvis 1980 og 1981?

Svar:

De midler, som filminstituttet i de to år har anvendt til produktions- og importstøtte, fordeles sig på børnefilm og øvrige film således:

	1980		1981	
	Børnefilm	Øvrige film	Børnefilm	Øvrige film
Filmproduktion	7 pct.	93 pct.	13 pct.	87 pct.
(inkl. co-produktion med Danmarks Radio)				
Filmimport	56 pct.	44 pct.	73 pct.	27 pct.

*Spørgsmål nr. 23:**§ 10, stk. 5:*

Hvad forstår ministeren ved »særlige tilfælde«, og hvorfor kan kun spillefilm, fremstillet af eller med støtte fra filminstituttet, og udenlandske spillefilm, importeret med støtte fra filminstituttet, indgå i distributionen i Statens Filmcentral?

Hvilke overvejelser har ministeren gjort sig om at udvide Statens Filmcentrals muligheder for at distribuere spillefilm, produceret på video med eller uden støtte fra filminstituttet, således at filmcentralen efterhånden kan blive en slags overcentral på den formidling af videofilm, der sandsynligvis vil udvikles i biblioteker, skoler og amtscentralen som svar på den kommercielt producerede videofilm?

Svar:

I § 10, stk. 1, fastslås det, at Statens Filmcentral skal distribuere kortfilm, og denne distributions ikke-kommercielle karakter fremhæves ved, at undervisningsinstitutioner, biblioteker m.m. nævnes som aftagere.

Det er i fortsættelse af denne tankegang,

at filmcentralens eventuelle distribution af spillefilm indskrænkes til »særlige tilfælde«, da det i det danske system må være således, at distributionen af spillefilm helt overvejende er et forretningsanliggende for private filmudlejere – for danske films vedkommende ofte de pågældende producenter selv. I denne forbindelse kan jeg nu henvise til svaret på kulturudvalgets spørgsmål nr. 5, men også bemærkningerne til § 10, stk. 5, indeholder bidrag til besvarelsen af spørgsmålet.

Når spillefilm for børn, produktionsstøttede danske spillefilm og importstøttede udenlandske spillefilm i øvrigt nævnes i bestemmelsen, sker dette for at belyse, at man ved lovens administration bør være opmærksom på, at det er i disse kategorier af film, der hyppigst vil kunne forventes »særlige tilfælde«, d.v.s. tilfælde, hvor stærke grunde kan tale for en distribution gennem filmcentralen, hvis der ikke foregår en privat distribution af den pågældende film.

Med hensyn til Statens Filmcentrals muligheder for at gå ind i en distribution af spillefilm produceret specielt på video, skal jeg henvise til svaret på spørgsmål nr. 20, hvor videoudviklingen berøres.